

บรรณานุกรม

ทนงเกียรติ เกียรติศิริโรจน์. (2550). สถานการณ์และการใช้พลังงานของประเทศไทย.เอกสารคำสอน.

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่
ทฤษฎีการทำงานของเครื่องยนต์ดีเซล (2551).[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.phithan-toyota.com> วันที่สืบค้น 12 พฤษภาคม 2551.

วชิราภรณ์ หงส์วินิจกุล. (2544). ระบบควบคุมปริมาณเชื้อเพลิงไฮโดรเจนด้วยคอมพิวเตอร์สำหรับเครื่องยนต์สันดาปภายใน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิวรรณ ชาราหิรัญโชติ . (2550) . การใช้รถสาธารณะ . กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ.

วิทยา ยงเจริญ. (2543). การพัฒนาการดัดแปลงใช้เชื้อเพลิงไฮโดรเจนกับยานพาหนะ.สถาบันวิจัยพลังงาน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุตสาห์ จิรากร และเชื้อ ชูจำ. (2537). เครื่องยนต์สันดาปภายใน. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

พลังจิตตอคอตอม. (2551). ตอนนี้เราใช้น้ำเป็นเชื้อเพลิงร่วมในรถยนต์ได้แล้ว. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

พลพร แสงบางปลา. (2537). ไอเสียจากเครื่องยนต์และการควบคุม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Allenby. S., Chang , W.C., Megaritis. A, and Wyszynski, M.L., (2001). **Hydrogen Enrichment: A Way to Maintian Combustion Stability in Natural Gas Fuelled Engine with Exhaust Gas Recirculation, the Potential of Fuel Reforming**, Proceedings of Institue of Machanical Engineering, Vol. 215.Part D, pp. 408-418.

Bell, S.R. and Gupta, M., (1997). **Extension of Lean Operating Limit for Natural Gas Fuelling of a Spark Ignited Engine Using Hydrogen Blending**. Combustion Science and Technology. Vol. 123. pp.23-48.

Charles Frazer's. (1918). [Online]. **Hydrooxy Generator Patent** Available :
<http://waterpoweredcar.com/frazer.htm>.

Dober and Watson . (2007). **Combustion Theory and Modelling**, Volume 11 Issue 2.

Michael R. Swain. (2008). **Hydrogen Fuel Leak Simulation** Last Modified on: Sun Jun 15 17:57:25.

Hydrogen Booster com. (2007). [Online]. **Hydrogen Booster**. Available :

<http://waterpoweredcar.com/hydrobooster.html>.

Larsen and Wallace and Cattelan and Wallace tested a turbocharged 3.1 l V6 **engine under mid and high load conditions** with a 15 percent hythane blen .

Patrick j. Kelly (2007). [Online]. **A Practical Guide to Free Energy Devices** . Available :

[http://www.google.co.th/search?hl=th&q=A+Practical+Guide+to+Free+ Raju, Energy + Devices&meta](http://www.google.co.th/search?hl=th&q=A+Practical+Guide+to+Free+Raju, Energy + Devices&meta).

Ramesh, A. and Nagalingam, B. (2000 September). Effect of hydrogen Induction on Performance of a Natural Gas Fuelled Lean-Burn SI Engine. **Journal of the Institute of Energy**. pp. 143-148.

R. Sierens and S. Verhelst (2007).**Experimental Study of a Hydrogen-Fueled Engin** . Ghent University: Belgium.

R.L. Hoekstra, K. Collier and N. Mulligan. (2006). **Demonstration of hydrogen mixed gas vehicles**, Proceedings of the 10th world hydrogen energy conference 3.

Sierens, R. and Rosseel, E. (2000). Variable Composition Hydrogen / Natural Gas Mixtures for increased Engine Efficiency and Decreased Emissions. **ASME Journal of Engineering for Gas Turbines and Power**, 122 : 135-140.

Toshio S.,Kazuki, S. and tasuo N.(2000). **Combustion and Emission in Methane DI Stratified Charge Engine with Hydrogen pre-Mixing**, Society of Automotive Engineers of Japan paper No.20004040 pp. 177-182.

ภาคผนวก

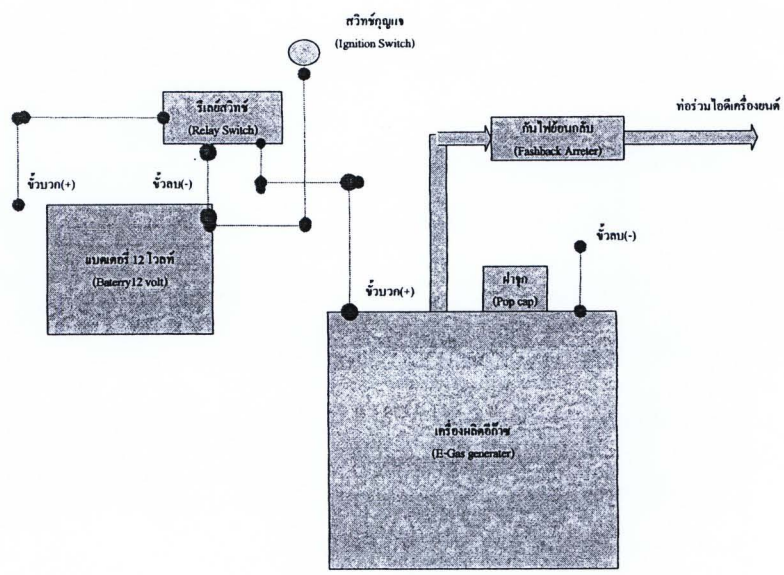
ภาคผนวก ก
แบบการสร้างเครื่องกำเนิดก๊าซไฮโดรเจน

การสร้างเครื่องกำเนิดก๊าซแบบ แพททริก เจ เคลลี (Patrick J. Kelly)

แพททริก เจ เคลลี (Patrick J. Kelly) กล่าวว่า ข้อมูลนี้เพื่อการสร้างอิเล็กโทรไลเซอร์ (Electrolyzer) และมีจุดประสงค์เพื่อแสดงการสร้างอุปกรณ์ชนิดนี้ ก๊าซที่ผลิตได้โดยเครื่องอิเล็กโทรไลต์เซอร์นี้มีอันตรายมากในการตัดสินใจทดลองสร้างเครื่องผลิตก๊าซนี้ คุณต้องเสี่ยงเองและไม่รับผิดชอบในการกระทำใด ๆ จากบทความนี้

อิเล็กโทรไลต์เซอร์ คืออะไร อิเล็กโทรไลต์เซอร์ (Electrolyzer) คืออุปกรณ์ชนิดหนึ่งที่สามารถแยกก๊าซไฮโดรเจนและก๊าซออกซิเจนโดยใช้กระแสไฟฟ้าผ่านน้ำ ผลที่ได้ คือ อีก๊าซ (E-gas) ซึ่งมีก๊าซ (Hydrogen) และก๊าซออกซิเจน (Oxygen) อยู่ร่วมกัน มีอันตรายมากกว่าไอของน้ำมันเชื้อเพลิงคือสามารถลุกไหม้ที่ความเร็วพันท่า การเกิดประกายไฟเพียงเล็กน้อยก็ทำให้เกิดการระเบิดได้

ดังนั้นจึงควรระวังถึงความปลอดภัยในการสร้างและการทำงานได้อย่างปลอดภัย มีคำถามมากกว่าก๊าซนี้อันตรายแต่ทำไมจึงมีผู้คนมากมายต้องการสร้างมัน คำตอบคือมันมีประโยชน์มาก การใช้งานก็ง่ายเพียงผสมกับอากาศก่อนเข้าเครื่องยนต์ ช่วยประหยัดน้ำมันและช่วยลดมลพิษและแต่อาจทำให้ท่อไอเสียและแหวนลูกสูบเป็นสนิมได้ การใช้ก๊าซมีวงจรการทำงานดังนี้

ภาพที่ ก-1 รูปวงจรการทำงานกับเครื่องยนต์
ที่มา : ผู้วิจัย

การเตรียมการทางด้านสร้างมีความสำคัญอย่างมาก ในการที่จะเน้นหลักเรื่องความปลอดภัย ดังนี้

อิเล็กโทรไลต์เซอร์ (Electrolyzer) จะต้องไม่ต่อกระแสไฟฟ้าโดยตรงจากแบตเตอรี่ ควรมีการต่อผ่านรีเลย์ (Relay Switch) โดยต่อผ่านสวิตช์กุญแจ (Ignition Switch) เพื่อป้องกันในการต่อกระแสไฟฟ้าโดยตรงจากแบตเตอรี่ (Battery) โดยเมื่อรถยนต์ถึงที่หมายและดับเครื่องยนต์จะเป็นการตัดกระแสไฟฟ้าที่จ่ายให้กับอิเล็กโทรไลต์เซอร์หรือต้องตัดกระแสไฟฟ้าได้เมื่อไม่มีการติดเครื่องยนต์

ควรมีการติดตั้งหลอดไฟแอลอีดี (LED) ที่แผงหน้าปัด (Dash Board) โดยต่อจากรีเลย์ (Relay Switch) เพื่อให้ทราบถึงการทำงานของอิเล็กโทรไลต์เซอร์ ถ้ามีการจ่ายกระแสไฟฟ้า หลอดไฟแอลอีดีจะติดสว่าง

สิ่งสำคัญอีกข้อหนึ่ง คือ ฝาจุสำหรับระบายความดัน (Popup Cap) ใช้ระบายความดันของก๊าซที่เกิดและอยู่เหนือของเหลวที่มีความดันเกินกำหนดจะระบายออกทางช่องระบายนี้เป็นการป้องกันการระเบิด

สะพานไฟหรือสายไฟที่ใช้เชื่อมต่อในอิเล็กโทรไลต์เซอร์ ควรอยู่ในระดับต่ำกว่าของเหลว และต้องเชื่อมต่อให้มั่นคงทนต่อการสั่นสะเทือน ไม่หลวมคลอนจนทำให้เกิดการกระโดดของกระแสไฟฟ้าอันเป็นสาเหตุของการจุดระเบิดได้

ปริมาตรเหนือพื้นผิวของเหลว ควรมีพื้นที่น้อยที่สุดพอเหมาะกับการเก็บก๊าซเพราะถ้าเกิดการจุดระเบิดก็มีขนาดเล็ก

อีก๊าซที่เกิดเป็นฟองก่อนเข้าเครื่องยนต์ฟองก๊าซควรอยู่จำนวนมากเหนือผิวน้ำและถ้ามีแรงดันมากเกินไปก่อนถูกส่งเข้าเครื่องยนต์ ก๊าซจะถูกระบายออกทางช่องระบายความดัน ถ้าเกิดการระเบิดขึ้นก็จะถูกจำกัดอยู่วงแคบ ๆ และน้ำก็จะกันไม่ให้เกิดการติดไฟต่อไป หลายท่านใช้เครื่องป้องกันไฟย้อนกลับแบบที่ใช้กับเครื่องเชื่อมโลหะที่ใช้ก๊าซอะซิทีลีน (ก๊าซก้อน) โดยมีลักษณะเป็นทรงกระบอกมีน้ำอยู่ภายใน แต่มีการทำงานช้ามาก โดยอีก๊าซมีความเร็วในการลุกไหม้ 1,000 เมตรต่อวินาที ฉะนั้นจึงสร้างอย่างระมัดระวัง

การสร้างเครื่องผลิตอีก๊าซ (E-Gas Generator) แบบ 12 โวลต์ กระบอกเดี่ยว (12 Volt Single Cell) อัตราการเกิดก๊าซขึ้นอยู่กับปัจจัย ดังนี้

ของเหลวที่จะใช้เป็นของเหลวที่จะใช้เป็นอิเล็กโทรไลต์ ถ้าใช้น้ำกลั่นจะ ไม่มีการไหลของกระแสไฟฟ้า เพราะน้ำกลั่นมีความต้านทานกระแสไฟฟ้าสูงมาก ดังนั้นจะไม่เกิดก๊าซ ในทางปฏิบัติจะเติมสารบางอย่างผสมกับน้ำเพื่อเพิ่มอัตราการเกิดก๊าซ ถ้าใช้เกลือผสมกับน้ำ อัตราการเกิดก๊าซจะเกิดได้ปริมาณมาก อย่างไรก็ตามข้อเสียของการผสมเกลือลงไปจะเกิดการกัดกร่อนและเกิดก๊าซ

คลอรีนมากกว่าการเกิดก๊าซไฮโดรเจนและออกซิเจนเช่นเดียวกับน้ำกรดในแบตเตอรี่สามารถทำงานได้แต่มีผลกระทบเช่นเดียวกันทางเลือกที่ดีที่สุดคือการใช้ อย่างแรกใช้โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium Hydroxide) แต่ที่ดีที่สุด คือ โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ (Potassium Hydroxide)

ระยะห่างระหว่างแผ่นขั้ว (Electrode Plates) ระยะที่ดีที่สุดควรใกล้เคียงกันมากที่สุดแต่ในทางปฏิบัติ ต้องมีระยะห่างให้ฟองก๊าซที่เกิดระหว่างขั้วไหลผ่านจะอยู่ที่ระยะห่าง 3 มม. หรือ 1/8 นิ้ว บางที่ยอมให้ห่าง 5 มม. และตัวแผ่นขั้วใช้แผ่นสเตนเลส เบอร์ 316

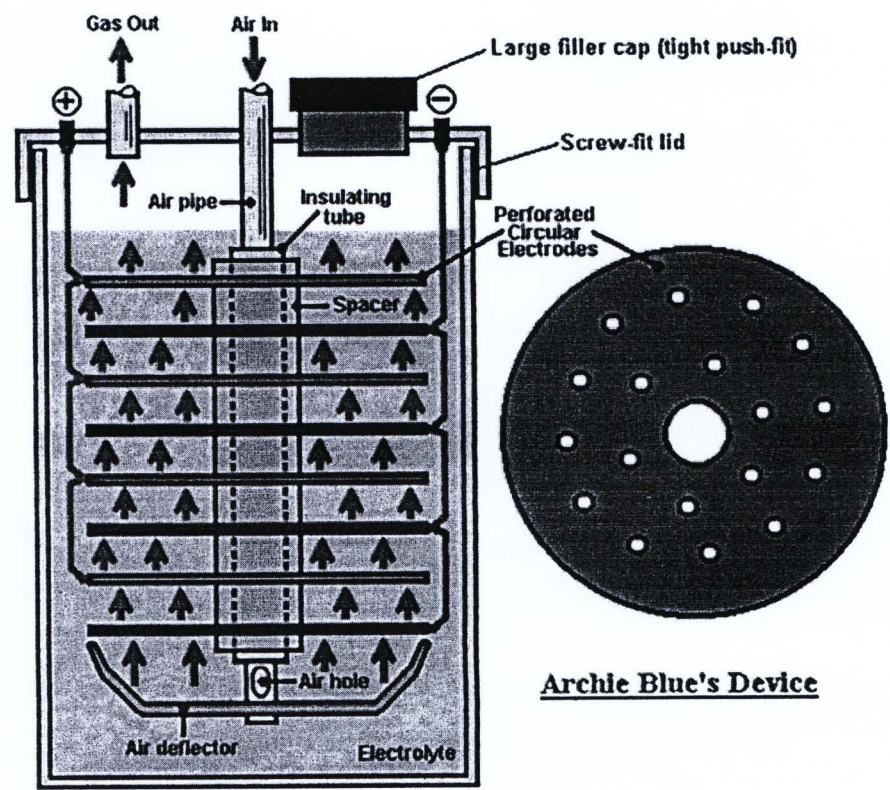
พื้นที่ของแผ่นขั้วคิดเป็นพื้นที่ผิวหน้าของแผ่น 2-4 ตารางนิ้ว (13-25 ตารางเซนติเมตร) จะมีกระแสไหลผ่าน 1 แอมแปร์ พื้นที่ผิวของแผ่นขั้ว มีผลอันดับแรกในการผลิตก๊าซ อย่างที่สองผิวของควรเรียบและไม่ ไขว้ไปมาซึ่งจะขัดขวางการไหลของฟองก๊าซและควรมีระยะที่สามารถทำความสะอาดได้

กระแสที่ไหลผ่านเซลล์ ปัจจัยที่สำคัญในการผลิตก๊าซ คือ ความแม่นยำในการควบคุมกระแสไฟฟ้าให้ใช้น้อยที่สุด และเกิดก๊าซมากที่สุด โดยให้กระแสไหลผ่านอิเล็กโทรไลต์ (water plus KOH) จำกัดอยู่ที่ 1.24 โวลต์ ณ จุดนั้นถ้ากระแสเพิ่มขึ้นการผลิตก๊าซจะเพิ่มขึ้นและถ้ากระแสยังคงอยู่ที่ 1.24 โวลต์ ก็จะมีผลิตก๊าซคงที่ ถ้ากระแสสูงเกินกว่า 1.24 โวลต์จะทำให้เกิดความร้อนกับอิเล็กโทรไลต์เล็กน้อย ถ้ากำหนดว่าเซลล์กินกระแส 10 แอมป์ ในกรณีนี้ใช้กระแสกับเซลล์ 10 แอมป์ เท่ากับ $10 \times 1.24 = 12.4$ วัตต์ เมื่อเครื่องยนต์ทำงานอัลเตอเรเตอร์ (Alternator) จะประจุไฟให้กับแบตเตอรี่ที่ 13.8 โวลต์ กระแสที่จะจ่ายให้เซลล์ 1.24 หรือน้อยกว่านั้นประมาณ 12.5 โวลต์ กำลังงานที่จะไปสร้างความร้อนให้กับอิเล็กโทรไลต์ประมาณ $12.5 \text{ โวลต์} \times 10 \text{ แอมป์} = 125 \text{ วัตต์}$ และต้องใช้เวลานานและไม่ได้ประสิทธิภาพ ความร้อนที่เกิดขึ้นกับอิเล็กโทรไลต์ไม่ได้เป็นผลลบเสมอไป ส่วนดีก็คือไอน้ำที่ผสมกับก๊าซที่ผลิตออกมาและจ่ายให้กับเครื่องยนต์ โดยการฉีดละอองน้ำเล็กน้อยเข้าไปในเครื่องยนต์เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับเครื่องยนต์ มีกำลังและได้ระยะทางเพิ่มขึ้น เครื่องยนต์ไม่ร้อนและทนทานมากขึ้น

การจ่ายกระแสไฟฟ้าต้องมีความต้องมีความเที่ยงตรง ระยะห่างของแผ่นขั้วต้องมีระยะห่างที่แน่นอนโดยการควบคุมกระแสจะควบคุมที่อัตราส่วนผสมระหว่างน้ำกับ โพแทสเซียม-ไฮดรอกไซด์ ส่วนผสมจะเพิ่มขึ้นจนถึง 28% (โดยน้ำหนัก) ความเข้มข้นเพิ่มมากเกินไปการผลิตก๊าซจะลดลง ในทางปฏิบัติใช้การทดลองหาว่าอัตราส่วนผสมเท่าใดดีที่สุด

อุณหภูมิของอิเล็กโทรไลต์เมื่อเกิดความร้อนมากจะต้องใช้กระแสน้ำมากขึ้นจะมีปัญหา(เพราะใช้การจ่ายกระแสไฟฟ้าโดยตรง) และเมื่อการใช้รถยนต์นานขึ้นความเข้มข้นจะเพิ่มขึ้น (การสูญเสีย) จากการใช้งานความร้อนจะเพิ่มขึ้นจนเกิดความเสียหายได้ แนวทางแก้ไขปัญหาคือ

ที่สุดคือการควบคุมกระแสไฟฟ้าด้วยวงจรอิเล็กทรอนิกส์ จะสามารถควบคุมการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเซลล์ได้อย่างเหมาะสมทำให้วงจรการผลิตการมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Archie Blue's Device

ภาพที่ ก-2 แสดงการควบคุมกระแสไฟฟ้าด้วยวงจรอิเล็กทรอนิกส์
ที่มา : ผู้วิจัย

จากแบบเครื่องให้กำเนิดก๊าซนี้ถ้าต้องเปลี่ยนแปลงขนาดสามารถเปลี่ยนได้ตามต้องการ ถ้าแผ่นขั้วมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว (75 มม.) รูกกลางมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3/4 นิ้ว (18 มม.) และเจาะรูขนาด 1/8 นิ้ว จำนวน 18 รู ดังนั้น พื้นที่ของแผ่นขั้วจะมีพื้นที่เท่ากับ 6.4 ตารางนิ้ว (41.3 ตารางเซนติเมตร) กระแสจะใช้ที่ผิวของแผ่นขั้วเท่ากับ $6.4/4 = 1.6$ แอมป์ (แผ่นขั้วมีผิวทั้งสองด้าน) ถ้าทำงาน 2 ด้านเท่ากับ $6.4/2 = 3.2$ แอมป์ กระแส 10 แอมป์ จะไหลผ่านเซลล์และเกิดก๊าซดังภาพ

ภาคผนวก ข
ตารางแสดงข้อมูลการทดสอบ

ตารางที่ 1 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้น้ำมันดีเซลที่ความเร็วรอบ 1500 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอก ไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออก ไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	1.76	36	156	42	53	0.028	3.98	6.89
40	2.96	36	186	40	52	0.031	4.31	6.22
60	3.91	35	224	40	52	0.023	4.43	5.90

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้น้ำมันดีเซลที่ความเร็วรอบ 1750 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอก ไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออก ไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	2.39	33	164	39	54	0.023	3.42	0.00
40	3.77	34	204	39	54	0.019	4.82	0.00
60	4.80	35	243	39	55	0.015	5.1	0.00

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้น้ำมันดีเซลที่ความเร็วรอบ 2000 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอก ไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออก ไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	3.67	33	170	31	41	0.030	3.25	15.59
40	4.19	34	207	34	45	0.024	3.54	13.23
60	4.89	35	246	36	49	0.020	3.99	11.02

ตารางที่ 4 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้น้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 2250 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°c)		อุณหภูมิน้ำ (°c)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°c)	ไอเสีย T ₂ (°c)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	4.13	32	172	31	53	0.030	3.06	1.22
40	4.82	32	210	32	57	0.020	3.38	2.07
60	5.58	34	253	34	62	0.015	4.22	2.15

ตารางที่ 5 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้น้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 2500 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°c)		อุณหภูมิน้ำ (°c)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°c)	ไอเสีย T ₂ (°c)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	4.42	36	212	35	60	0.022	3.84	18.34
40	5.34	36	251	35	60	0.015	5.11	18.25
60	6.32	36	288	35	60	0.015	4.88	17.42

ตารางที่ 6 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้ไฮโดรเจนร่วมกับน้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 1500 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°c)		อุณหภูมิน้ำ (°c)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°c)	ไอเสีย T ₂ (°c)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	1.76	36	156	41	53	0.019	3.84	9.02
40	2.70	36	180	41	54	0.027	4.20	7.22
60	3.40	36	243	40	54	0.020	4.40	6.62

ตารางที่ 7 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้ไฮโดรเจนร่วมกับน้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 1750 รอบต่อนาที

แรงบิด (N-m)	อัตราการใช้ น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	2.35	33	164	38	54	0.019	3.02	11.68
40	3.59	34	203	39	55	0.012	4.42	11.01
60	4.25	34	242	39	55	0.010	4.85	10.33

ตารางที่ 8 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้ไฮโดรเจนร่วมกับน้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 2000 รอบต่อนาที

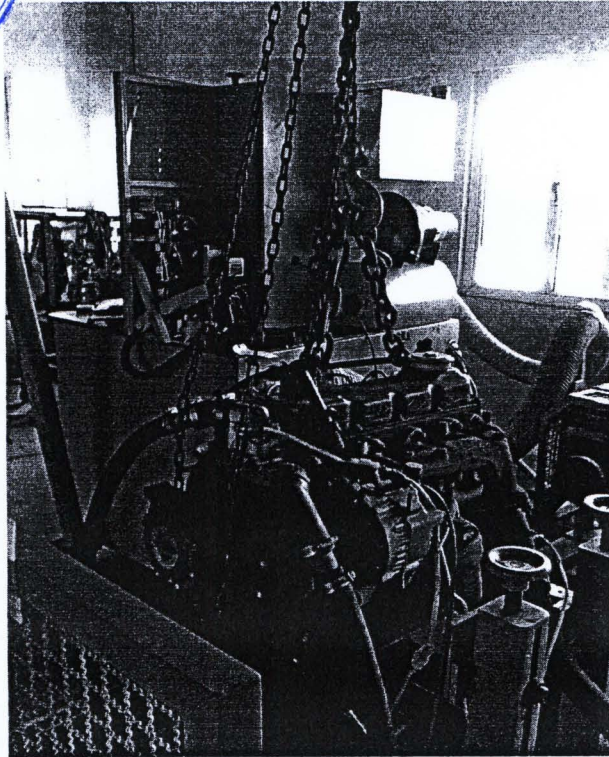
แรงบิด (N-m)	อัตราการใช้ น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	3.34	35	177	37	42	0.019	2.61	18.37
40	4.18	37	217	38	44	0.015	3.14	17.92
60	4.80	38	258	40	46	0.040	3.45	17.78

ตารางที่ 9 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้ไฮโดรเจนร่วมกับน้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 2250 รอบต่อนาที

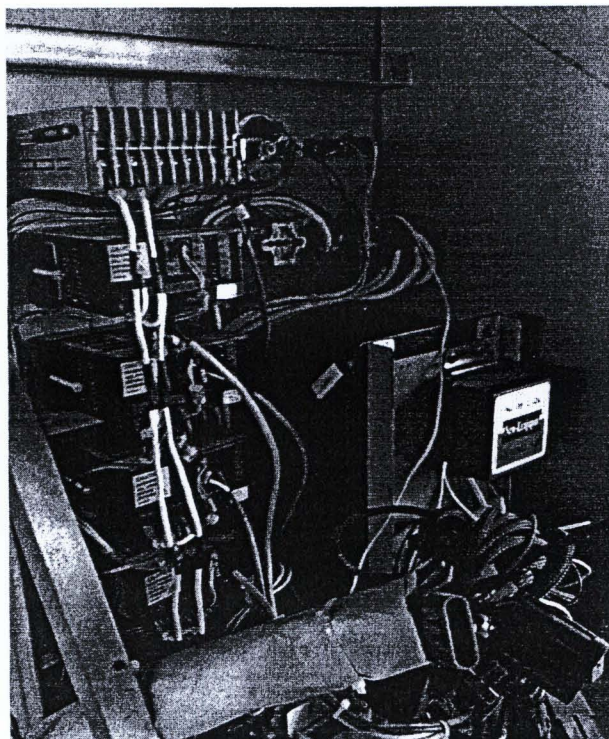
แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	3.94	38	778	40	44	0.025	3.11	11.26
40	4.54	37	220	45	48	0.015	3.91	11.70
60	5.53	40	295	45	49	0.013	4.03	18.23

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบเครื่องยนต์ โดยใช้ไฮโดรเจนร่วมกับน้ำมันดีเซล ที่ความเร็วรอบ 2500 รอบต่อนาที

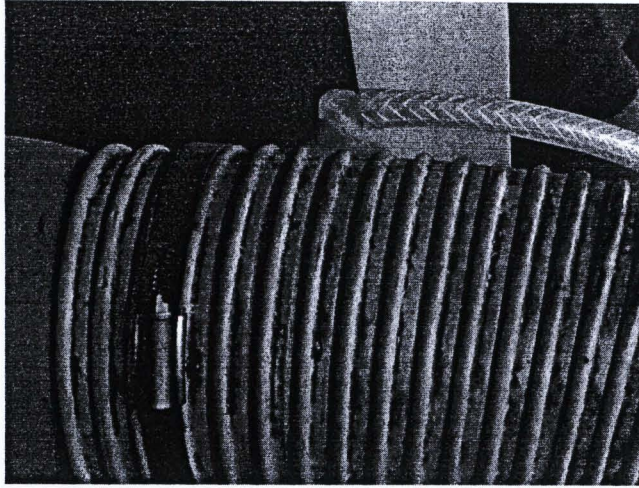
แรงบิด (N-m)	อัตราการ สิ้นเปลือง น้ำมัน (lph)	อุณหภูมิ (°C)		อุณหภูมิน้ำ (°C)		ก๊าซ คาร์บอน มอนอกไซด์	ก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์	ก๊าซ ออกซิเจน
		ไอดี T ₁ (°C)	ไอเสีย T ₂ (°C)	น้ำเข้า T ₃	น้ำออก T ₄			
20	4.25	38	217	40	47	0.014	3.76	17.39
40	5.11	38	243	43	50	0.013	3.86	17.46
60	6.18	40	297	44	57	0.010	4.25	17.71

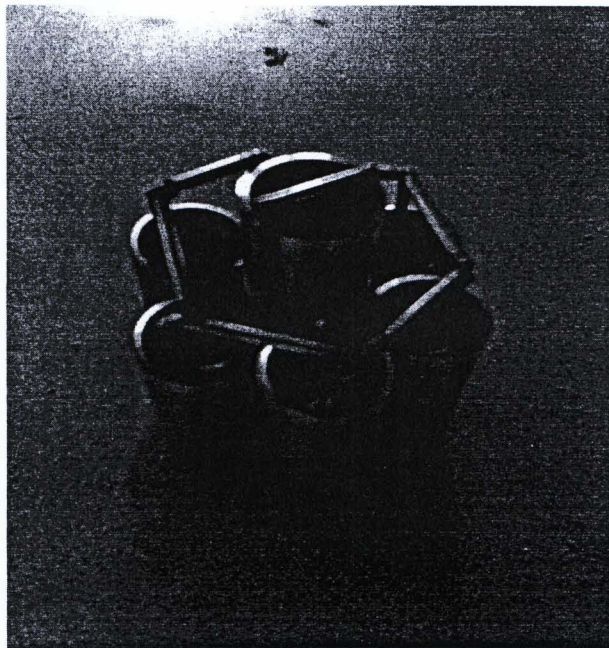
รูปที่ 1 แสดงการติดตั้งเครื่องทดสอบสมรรถนะเครื่องยนต์

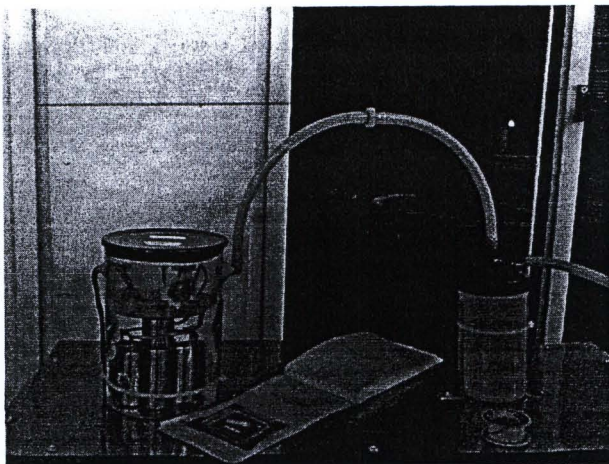
รูปที่ 2 แสดงชุดควบคุม

รูปที่ 3 แสดงการติดตั้งท่อก๊าซเข้ากับเครื่องทดสอบสมรรถนะเครื่องยนต์

รูปที่ 4 แสดงอุปกรณ์เครื่องแยกไฮโดรเจน

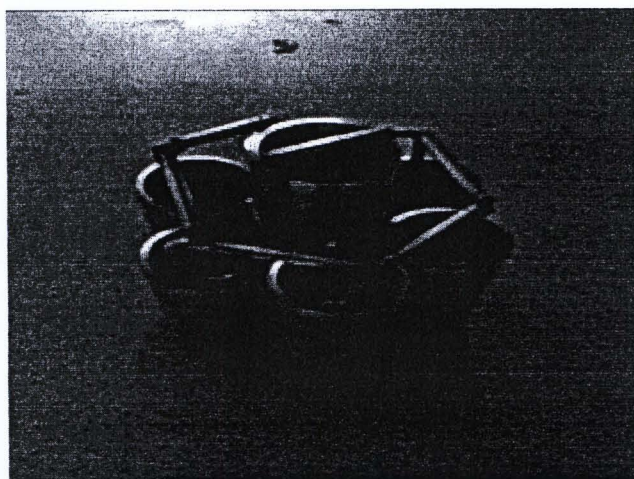
รูปที่ 5 แสดงการติดตั้งเครื่องแยกก๊าซไฮโดรเจน

รูปที่ 6 เครื่องวิเคราะห์ก๊าซ

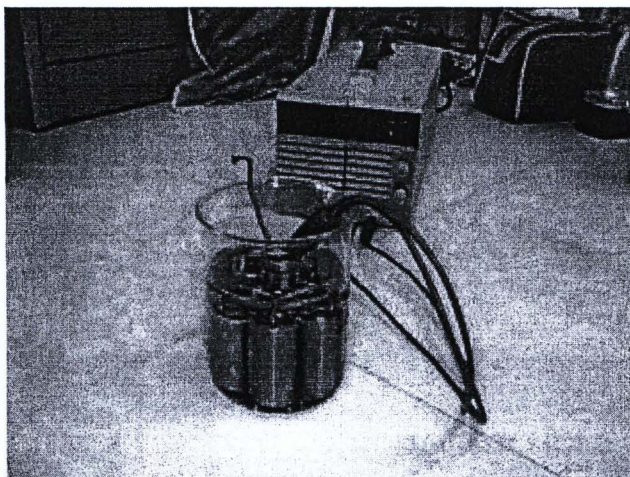
ภาพแสดงท่อสแตนเลสขนาด 5 นิ้ว จำนวน 1 ท่อ และท่อสแตนเลสขนาด 4 นิ้ว จำนวน 6 ท่อ

ภาพแสดงเชื่อมต่อสะพานไฟระหว่างเซลล์

ภาพแสดงโปแตสเซียมไฮดรอกไซด์ (KOH)

ภาพแสดงนำชุดเซลล์จุ่มลงในน้ำอิเล็กโทรไลต์เพื่อทดสอบ

ภาพแสดงการเกิดก๊าซ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายณรงค์ศักดิ์ สงเคราะห์ราษฎร์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2499
สถานที่เกิด	อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ที่อยู่	13/2 หมู่ 6 ตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โทรศัพท์ 02-5691211
สถานที่ทำงาน	สถาบันคั่นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ช่างเทคนิค
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2517	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างยนต์ ช่างกลถนนทปฐรี
พ.ศ.2521	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ
พ.ศ.2541	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
พ.ศ.2552	สำเร็จการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

